

[Sundhedsministeren]

Jeg er ikke tilhænger af forbud, heller ikke når det gælder tobaksreklamer. Jeg foretrækker et samfund, hvor den enkelte har mulighed for at vælge til og fra på baggrund af en solid sundhedsfaglig oplysning og information. Jeg tror, det er en bedre måde at begrænse de forekommende skadevirkninger på end gennem forbud. Forslaget om totalforbud mod tobaksreklame rejser i øvrigt også nogle meget principielle spørgsmål om ytringsfrihed. Jeg kan bl.a. af disse grunde ikke støtte direktivforslaget i den foreliggende udformning.

Spm. nr. S 307

Til *justitsministeren* (16/12 91) af:

Ole Espersen (S):

»I fortsættelse af besvarelsen af spørgsmål nr. S 269 bedes det oplyst, om ejeren af et privatretligt som aktieselskab organiseret selskab ingen mulighed har for at pålægge bestyrelsen at anlægge erstatningssag f.eks. mod en advokat for ansvarspådragende fejl, som advokaten måtte have begået til skade for ejerens interesser.«

Svar (23/12 91):

Justitsministeren (Engell):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet følgende udtalelse fra Trafikministeriet:

»Ejeren af et aktieselskab vil ved vedtagelsen af et forslag herom på en generalforsamling kunne pålægge selskabets bestyrelse at anlægge erstatningssag mod selskabets advokat, såfremt denne har begået ansvarspådragende fejl til skade for selskabet og dermed ejerens interesser.

Som oplyst ved besvarelsen af tidligere spørgsmål er det regeringens opfattelse, at det er et anliggende for bestyrelsen i A/S Storebæltsforbindelsen at tage stilling til relationen til det advokatfirma, der har rådgivet ved licitationen angående Vestbroen.«

Spm. nr. S 308

Til *arbejdsministeren* (17/12 91) af:

Taanquist (S):

»Hvad er årsagen til, at den giftige træsort santospalisander ikke for længst er forbudt i

Danmark, og hvad er der gjort for at beskytte arbejdstagere mod giftvirkningerne herfra?«

Begrundelse

Ifølge Radioavisen den 17. december kl. 9 har det siden 1985 været klart for Arbejdstilsynet, at træsorten santospalisander er giftig og derfor burde forbydes.

Det er uklart, hvad der er årsagen til, at denne træsort ikke for længst er forbudt, som Arbejdstilsynet har anbefalet.

Spørgeren er endvidere interesseret i at få oplyst, hvad der i mellemtiden er gjort for at beskytte de arbejdere, der har arbejdet med santospalisander.

Svar (3/1 92):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg har indhentet en udtalelse i Direktoratet for Arbejdstilsynet. Det fremgår af denne, at direktoratet i 1985 af Snedker- og Tømmerforbundet blev opfordret til at gribe ind over for anvendelsen af Pao Ferro (santospalisander).

Direktoratet iværksatte herefter en omfattende undersøgelse for dels at belyse anvendelsesområderne for træsorten og omfanget heraf, dels at beskrive de sundhedsskadelige egenskaber ved træsorten.

Undersøgelsen viste bl.a., at Pao Ferro indeholder en høj koncentration af det allergifremkaldende kemiske stof dalbergion.

Efter en række supplerende undersøgelser konkluderede direktoratet, at et forbud mod anvendelsen af Pao Ferro er nødvendigt, da det næppe er muligt at beskytte arbejdstagerne mod sundhedsfaren ved arbejde med træsorten.

Det er min holdning, at et forbud bør være sidste udvej, når det konstateres, at et stof eller materiale er farligt. Efter nærmere redegørelser fra direktoratet om muligheden for teknisk forebyggelse måtte det imidlertid konstateres, at de trufne forebyggelsesmæssige foranstaltninger i form af ventilation, personlige værne midler m.v. ikke var sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige løsninger, mens på den anden side en sundhedsmæssigt fuldt forsvarlig løsning, f.eks. en høj grad af indkapsling af de pågældende medarbejdere, måtte bedømmes som utjenlig i de praktisk forekommende arbejdssituationer.